

Rada
Evropské unie

Brusel 7. června 2023
(OR. en)

10038/23

Interinstitucionální spis:
2022/0400(COD)

SOC 417
ANTIDISCRIM 119
GENDER 120
JAI 760
FREMP 169
CODEC 997

POZNÁMKA

Odesílatel: Výbor stálých zástupců (část I)

Příjemce: Rada

Č. předchozího
dokumentu: 9541/23

Předmět: Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o normách pro orgány pro rovné zacházení v oblasti rovného zacházení se ženami a muži a rovných příležitostí pro ženy a muže v otázkách zaměstnání a povolání a o zrušení článku 20 směrnice 2006/54/ES a článku 11 směrnice 2010/41/EU
– *obecný přístup*

I. ÚVOD

Dne 7. prosince 2022 předložila Komise Radě návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o normách pro orgány pro rovné zacházení v oblasti rovného zacházení se ženami a muži a rovných příležitostí pro ženy a muže v otázkách zaměstnání a povolání a o zrušení článku 20 směrnice 2006/54/ES a článku 11 směrnice 2010/41/EU.

Výše uvedené směrnice vyžadují, aby všechny členské státy určily „orgány pro rovné zacházení“ pro boj proti diskriminaci na základě pohlaví v otázkách zaměstnání a povolání. Orgány pro rovné zacházení poskytují pomoc obětem diskriminace, provádějí nezávislé studie, zveřejňují zprávy a vydávají doporučení v otázkách týkajících se diskriminace. V současnosti se mandát a pravomoci orgánů pro rovné zacházení v jednotlivých členských státech značně liší. Cílem navrhované směrnice je posílit jejich úlohu a nezávislost a stanovit minimální normy pro jejich fungování.

Návrh vychází z čl. 157 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) (řádný legislativní postup), který dává EU pravomoc přijmout opatření k uplatnění zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v otázkách práce a zaměstnanosti včetně zásady stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci. Komise návrh přijala spolu s dalším návrhem o normách pro orgány pro rovné zacházení na základě čl. 19 odst. 1 SFEU (zvláštní legislativní postup)¹.

Vnitrostátní parlamenty Itálie a Portugalska a jedna ze dvou komor českého parlamentu (Senát) předložily k návrhu Komise stanoviska. Rovněž litevský parlament k návrhu vydal usnesení².

Evropský hospodářský a sociální výbor přijal stanovisko dne 22. března 2023³.

Evropský inspektor ochrany údajů vydal stanovisko dne 2. února 2023⁴.

V Evropském parlamentu mají za tento spis společnou odpovědnost Výbor pro zaměstnanost a sociální věci (EMPL) a Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví (FEMM). Evropský parlament o svém stanovisku dosud nerozhodl.

Estonsko si ponechalo výhradu parlamentního přezkumu.

¹ Viz dokument 10027/23.

² Přezkum návrhu ze strany Komise nebyl nutný.

³ Dokument 8910/23.

⁴ Dokument 6296/23.

II. AKTUÁLNÍ STAV JEDNÁNÍ V RÁMCI RADY

V průběhu posuzování návrhu Pracovní skupinou pro sociální otázky⁵ provedlo předsednictví rozsáhlou revizi znění s cílem vyřešit obavy vyjádřené delegacemi. Cílem mnoha provedených změn je zohlednit rozmanitost a zvláštnosti zavedených vnitrostátních systémů, neboť všechny členské státy již zřídily orgány pro rovné zacházení v rámci svých příslušných právních a správních rámců.

Hlavní změny jsou tyto:

1. Byl vyjasněn pojem nezávislosti orgánů pro rovné zacházení v článku 3, zejména pokud jde o jejich organizační a vnitřní strukturu a výkon jejich různých pravomocí.
2. Byly také provedeny změny v článku 4 s cílem zajistit, aby orgány pro rovné zacházení měly k dispozici odpovídající zdroje a současně byla umožněna dostatečná flexibilita pro přizpůsobení se různým vnitrostátním podmínkám a zavedeným systémům.
3. Pro větší jasnost rozdělilo předsednictví článek 8 do dvou článků, z nichž jeden je věnován „Šetřením“ (článek 8) a druhý „Stanoviskům a rozhodnutím“ (článek 8a).
4. V článku 9 byly revidovány možnosti, jež mají členské státy k dispozici, pokud jde o svěření pravomocí v soudních sporech orgánům pro rovné zacházení, s cílem zohlednit skutečnost, že právní systémy členských států se značně liší.

⁵ Zasedání se konala ve dnech 10. a 20. ledna, 7. února, 2. března, 20. a 21. března, 18. a 19. dubna a 15. a 25. května 2023.

5. Pokud jde o mechanismy monitorování a podávání zpráv uvedené v článku 16, stávající znění objasňuje skutečnost, že ukazatele se stanoví prostřednictvím prováděcího aktu, který má být přijat přezkumným postupem. Revidované znění navíc stanoví lhůtu (24 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost), v níž Komise přijme prováděcí akt, a objasňuje skutečnost, že ukazatele se budou týkat „fungování orgánů pro rovné zacházení určených podle této směrnice“, a nikoli praktických účinků směrnice jako takové.
6. Lhůta pro provedení byla změněna na 36 měsíců oproti 18 měsícům v návrhu Komise.

III. KOMPROMISNÍ NÁVRH PŘEDSEDNICTVÍ

Dne 31. května předložilo předsednictví Výboru stálých zástupců kompromisní znění⁶ s cílem dosáhnout obecného přístupu na zasedání Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele dne 12. června 2023. Výrazná většina delegací kompromisní znění předsednictví podpořila. Jedna delegace požadovala změny ustanovení týkajících se monitorování a podávání zpráv (43. bod odůvodnění a článek 16), zatímco jiná delegace vyjádřila přetrvávající obavy a vznesla výhradu přezkumu.

S cílem zajistit silný mandát a co nejširší podporu ze strany delegací vypracovalo předsednictví nový kompromisní návrh⁷, který byl dne 7. června 2023 předložen Výboru stálých zástupců. Předsednictví preformulovalo článek 8 týkající se pravomocí provádět šetření, které mají být uděleny orgánům pro rovné zacházení, a do článku 16 o monitorování a podávání zpráv vložilo novou větu, v níž se uvádí, že ukazatele týkající se fungování orgánů pro rovné zacházení neslouží k určování pořadí nebo k vydávání konkrétních doporučení jednotlivým členským státům.

Téměř všechny delegace byly schopny nové kompromisní znění podpořit a žádná delegace nebyla proti.

⁶ Dokument 9443/23.

⁷ Dokument 9541/23.

IV. ZÁVĚR

Rada pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele se vyzývá, aby dosáhla obecného přístupu ke znění uvedenému v příloze této poznámky a aby pověřila předsednictví zahájením jednání o daném návrhu se zástupci Evropského parlamentu.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o normách pro orgány pro rovné zacházení v oblasti rovného zacházení se ženami a muži
a rovných příležitostí pro ženy a muže v otázkách zaměstnání a povolání a o změně směrnice
2006/54/ES a směrnice 2010/41/EU**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 157 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁸,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁹,

s ohledem na stanovisko evropského inspektora ochrany údajů¹⁰,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

⁸ Úř. věst. C , , s. .

⁹ Úř. věst. C , , s. .

¹⁰ Úř. věst. C , , s. .

- (1) Smlouvy a Listina základních práv Evropské unie uznávají právo na rovnost a právo na nediskriminaci jako základní hodnoty Unie¹¹ a Unie již přijala několik směrnic o zákazu diskriminace.
- (2) Podle čl. 157 odst. 3 Smlouvy o fungování EU Evropský parlament a Rada přijmou opatření k uplatnění zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v otázkách práce a zaměstnanosti včetně zásady stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci.
- (3) Účelem této směrnice je stanovit minimální požadavky na fungování orgánů pro rovné zacházení s cílem zlepšit jejich účinnost a zaručit jejich nezávislost, aby se posílilo uplatňování zásady rovného zacházení podle směrnic Rady 2006/54/ES¹² a 2010/41/EU¹³.
- (4) Směrnice 2006/54/ES zakazuje diskriminaci na základě pohlaví v otázkách přístupu k zaměstnání a povolání, včetně postupu v zaměstnání, a k odbornému vzdělávání, pracovních podmínek, včetně odměny, a systémů sociálního zabezpečení pracovníků.
- (5) Směrnice 2010/41/EU zakazuje diskriminaci mužů a žen vykonávajících samostatnou výdělečnou činnost.

¹¹ Články 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), články 8 a 10 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a články 21, 23 a 26 Listiny.

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23).

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/41/EU ze dne 7. července 2010 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice Rady 86/613/EHS (Úř. věst. L 180, 15.7.2010, s. 1).

- (6) Směrnice 2006/54/ES a 2010/41/EU vyžadují, aby členské státy určily jeden nebo více orgánů pro podporu rovného zacházení, včetně analýzy, sledování a prosazování rovného zacházení se všemi osobami bez diskriminace na základě důvodů, na něž se vztahují příslušné směrnice (dále jen „orgány pro rovné zacházení“). Uvedené směrnice rovněž vyžadují, aby členské státy zajistily, že do pravomoci orgánů pro rovné zacházení spadá poskytování nezávislé pomoci obětem, provádění nezávislých studií týkajících se diskriminace, zveřejňování nezávislých zpráv a vydávání doporučení k jakékoli otázce související s touto diskriminací. Vyžadují také, aby členské státy zajistily, že úkoly těchto orgánů budou zahrnovat výměnu informací s odpovídajícími evropskými subjekty, jako je Evropský institut pro rovnost žen a mužů.
- (7) Určení orgánů pro rovné zacházení pověřených prosazováním, analýzou, sledováním a podporou rovného zacházení se všemi osobami bez diskriminace na základě pohlaví stanoví rovněž směrnice Rady 2000/43/ES¹⁴ a směrnice Rady 2004/113/ES¹⁵.
- (8) Všechny členské státy orgány pro rovné zacházení podle směrnice 2006/54/ES a 2010/41/EU zřídily. Byl zaveden rozmanitý systém orgánů pro rovné zacházení a vznikly osvědčené postupy. Mnoho orgánů pro rovné zacházení však čelí problémům, zejména pokud jde o zdroje, nezávislost a pravomoci nezbytné k plnění jejich úkolů.
- (9) Směrnice 2006/54/ES a 2010/41/EU ponechávají členským státům široký prostor pro uvážení, pokud jde o strukturu a fungování orgánů pro rovné zacházení. To má za následek značné rozdíly mezi orgány pro rovné zacházení zřízenými v jednotlivých členských státech, pokud jde o mandáty, pravomoci, struktury, zdroje a provozní fungování těchto orgánů. To pak znamená, že ochrana před diskriminací se v jednotlivých členských státech liší.

¹⁴ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22).

¹⁵ Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování (Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37).

(10) Aby orgány pro rovné zacházení mohly účinně přispívat k prosazování směrnic 2006/54/ES a 2010/41/EU tím, že budou podporovat rovné zacházení, předcházet diskriminaci a nabízet pomoc všem diskriminovaným jednotlivcům a skupinám při přístupu ke spravedlnosti v celé Unii, je nezbytné přijmout minimální normy pro fungování těchto orgánů. Nové normy zohledňují doporučení Komise 2018/951¹⁶, přičemž vycházejí z některých jeho ustanovení a z přístupu, který je v něm doporučen. Vycházejí rovněž z dalších příslušných nástrojů, jako jsou obecné politické doporučení č. 2¹⁷ o orgánech pro rovné zacházení přijaté Evropskou komisí proti rasismu a nesnášenlivosti (ECRI) a pařížské zásady¹⁸ přijaté Organizací spojených národů a platné pro vnitrostátní instituce pro lidská práva.

[(11) Stejně minimální normy pro fungování orgánů pro rovné zacházení, pokud jde o záležitosti, na které se vztahují směrnice 79/7/EHS¹⁹, 2000/43/ES²⁰, 2000/78/ES a 2004/113/ES, jsou stanoveny ve směrnici (EU) .../... o normách pro orgány pro rovné zacházení v oblasti rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, rovného zacházení s osobami v oblasti zaměstnání a povolání bez ohledu na jejich náboženské vyznání nebo přesvědčení, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci, rovného zacházení se ženami a muži v otázkách sociálního zabezpečení a v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování a o změně směrnice 2000/43/ES a směrnice 2004/113/ES²¹].

¹⁶ Doporučení Komise (EU) 2018/951 ze dne 22. června 2018 o normách pro orgány pro rovné zacházení (Úř. věst. L 167, 4.7.2018, s. 28).

¹⁷ Revidované obecné politické doporučení ECRI č. 2: Orgány pro rovné zacházení k boji proti rasismu a nesnášenlivosti na vnitrostátní úrovni – přijato 13. června 1997 a revidováno 7. prosince 2017.

¹⁸ Zásady týkající se postavení vnitrostátních institucí přijaté rezolucí Valného shromáždění OSN 48/134 ze dne 20. prosince 1993.

¹⁹ Směrnice Rady 79/7/EHS ze dne 19. prosince 1978 o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 6, 10.1.1979, s. 24).

²⁰ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16).

²¹ COM(2022) 689.

- (12) Tato směrnice by se měla použít na činnost orgánů pro rovné zacházení, pokud jde o záležitosti, na které se vztahují směrnice 2006/54/ES a 2010/41/EU. Tyto normy by se měly týkat pouze fungování orgánů pro rovné zacházení a neměly by rozšiřovat věcnou ani osobní působnost uvedených směrnic.
- (13) Tato směrnice se vztahuje na orgány pro rovné zacházení při řešení diskriminace, na kterou se vztahuje směrnice (EU) 2019/1158 o rovnováze mezi pracovním a soukromým životem rodičů a pečujících osob, a to na základě odkazu v článku 15 uvedené směrnice na článek 20 směrnice 2006/54/ES, který se nahrazuje ustanoveními této směrnice.
- (14) Směrnice (EU) 2023/970²², kterou se posiluje uplatňování zásady stejné odměny mužů a žen za stejnou práci nebo práci stejné hodnoty prostřednictvím transparentnosti odměňování a mechanismů prosazování, by měla být považována za *lex specialis* ke směrnici 2006/54/ES, pouze pokud jde o záležitosti, na které se tato směrnice vztahuje. Touto směrnicí by neměla být dotčena konkrétnější ustanovení obsažená ve směrnici (EU) 2023/970 pro orgány pro rovné zacházení.
- (15) Při podpoře rovného zacházení, předcházení diskriminaci, shromažďování údajů o diskriminaci a pomoci obětem diskriminace by orgány pro rovné zacházení měly věnovat zvláštní pozornost diskriminaci založené na několika důvodech chráněných směrnicemi 79/7/EHS, 2000/43/ES, 2000/78/ES, 2004/113/ES, 2006/54/ES a 2010/41/EU.
- (15a) (nový) Členské státy by měly určit jeden nebo více orgánů, které budou vykonávat pravomoci stanovené v této směrnici. Členské státy mohou tyto pravomoci rozdělit mezi několik orgánů pro rovné zacházení, například tak, že jeden orgán pověří předcházením diskriminaci, prosazováním rovného zacházení a pomocí obětem a jiný orgán rozhodovacími funkcemi. Touto směrnicí nejsou dotčeny pravomoci inspektorátů práce nebo jiných donucovacích orgánů, jakož i sociálních partnerů.

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/970 ze dne 10. května 2023, kterou se posiluje uplatňování zásady stejné odměny mužů a žen za stejnou práci nebo práci stejné hodnoty prostřednictvím transparentnosti odměňování a mechanismů prosazování, Úř. věst. L 132, 17.5.2023, s. 21.

- (16) Orgány pro rovné zacházení mohou účinně plnit svou úlohu pouze tehdy, pokud jsou schopny jednat zcela nezávisle a nepodléhají žádným vnějším vlivům. Za tímto účelem by členské státy měly přijmout řadu opatření, která přispívají k nezávislosti orgánů pro rovné zacházení. Orgány pro rovné zacházení, které vykonávají pravomoci stanovené v této směrnici, mohou být součástí ministerstva nebo jiného organizačního subjektu, je-li zajištěna jejich nezávislost. Při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí by si orgány pro rovné zacházení měly zachovat svou nezávislost ve vztahu k jakémukoli vnějšímu vlivu, ať přímému či nepřímému, tím, že nebudou od nikoho vyžadovat ani přijímat pokyny. Orgány pro rovné zacházení by měly být schopny spravovat své vlastní finanční a jiné zdroje, a to i prostřednictvím výběru a řízení vlastních zaměstnanců, a měly by mít možnost stanovit si vlastní priority v mezích stávajícího právního rámce. Zaměstnanci zastávající rozhodovací nebo řídicí funkce, ať už stálé nebo dočasné, jako je například vedoucí nebo zástupce vedoucího orgánu pro rovné zacházení a případně členové správní rady, by měli být nezávislí a kvalifikovaní pro svou funkci a měli by být vybráni transparentním postupem. Transparentnost tohoto procesu lze zajistit například zveřejňováním oznámení o volných pracovních místech.
- (17) Členské státy by měly zajistit, aby vnitřní struktura, například vnitřní organizace a postupy, orgánů pro rovné zacházení umožňovala nezávislý a případně nestranný výkon jejich různých pravomocí, a to zavedením vhodných záruk v případech, kdy orgány pro rovné zacházení mají úkoly, u nichž může hrozit střet zájmů, zejména pokud se některé z těchto úkolů zaměřují na podporu údajných obětí. Orgány pro rovné zacházení by měly při provádění šetření nebo posuzování případu především jednat nestranně, zejména pokud má orgán pro rovné zacházení závazné rozhodovací pravomoci.
- (17a) Pokud je orgán pro rovné zacházení součástí orgánu s více mandáty, jako je veřejný ochránce práv s širším mandátem nebo vnitrostátní instituce pro lidská práva, měla by vnitřní struktura tohoto orgánu s více mandáty zaručovat účinný výkon konkrétního mandátu v oblasti rovnosti.

- (18) Prostřednictvím svých příslušných vnitrostátních rozpočtových postupů by měly členské státy zajistit, aby orgány pro rovné zacházení dostávaly dostatečné zdroje, neboť to má zásadní význam pro jejich účinné fungování a plnění jejich úkolů, včetně kvalifikovaných zaměstnanců, vhodných prostor a infrastruktury pro účinné plnění jednotlivých úkolů v přiměřené lhůtě nebo ve lhůtách stanovených vnitrostátními právními předpisy.
- (18a) Je důležité, aby přidělování finančních zdrojů zůstalo stabilní, bylo plánováno na víceletém základě a umožňovalo orgánům pro rovné zacházení pokrýt náklady, které lze obtížně předvídat, například v případě nárůstu stížností, nákladů na soudní spory a využívání automatizovaných systémů. Klíčové je věnovat pozornost příležitostem a rizikům spojeným s využíváním automatizovaných systémů, včetně umělé inteligence. Orgány pro rovné zacházení by proto především měly mít k dispozici odpovídající lidské a technické zdroje, tak aby zejména mohly na jedné straně využívat automatizované systémy ke své práci a na druhé straně tyto systémy posuzovat z hlediska jejich souladu s pravidly nediskriminace. Pokud je orgán pro rovné zacházení součástí orgánu s více mandáty, měly by být zajištěny zdroje nezbytné k plnění jeho mandátu v oblasti rovnosti.
- (19)
- (20) Orgány pro rovné zacházení mají spolu s dalšími subjekty klíčovou úlohu při předcházení diskriminaci a prosazování rovnosti. V zájmu řešení strukturálních aspektů diskriminace a s cílem přispět ke společenské změně by orgány pro rovné zacházení měly být zmocněny k provádění činností zaměřených na předcházení diskriminaci z důvodů a v oblastech, na něž se vztahují směrnice 2006/54/ES a 2010/41/EU, a na podporu rovného zacházení. Tyto činnosti mohou zahrnovat sdílení osvědčených postupů, pozitivní opatření a systematické začleňování zásad rovnosti mezi veřejnými a soukromými subjekty a poskytování příslušné odborné přípravy, informací, poradenství, vedení a podpory těmto subjektům. Je rovněž nezbytné, aby orgány pro rovné zacházení komunikovaly s příslušnými zúčastněnými stranami a zapojily se do veřejné diskuse.

- (21) Kromě prevence je hlavním úkolem orgánů pro rovné zacházení poskytovat pomoc údajným obětem diskriminace. Tato pomoc by měla vždy zahrnovat alespoň poskytování klíčových informací stěžovatelům, včetně informací o tom, zda bude stížnost uzavřena nebo zda existují důvody se jí dále zabývat, pokud nebyla stížnost podána anonymně. Členské státy jsou odpovědné za vymezení podmínek, za nichž by orgán pro rovné zacházení stěžovatele informoval, jako je časový rámeček procesu nebo procesní záruky proti opakovaným nebo nepatřičným stížnostem.
- (22) Aby bylo zajištěno, že si všechny údajné oběti mohou stěžovat, mělo by být možné podávat stížnosti různými způsoby. Podle doporučení Komise (EU) 2018/951 by mělo být možné podávat stížnosti v jazyce, který si stěžovatel zvolí a který je v členském státě, v němž se orgán pro rovné zacházení nachází, běžný. V zájmu řešení jedné z příčin nedostatečného oznamování, a to strachu z odvety, by orgány pro rovné zacházení měly údajné oběti informovat o platných pravidlech důvěrnosti.
- (23) Aby byla nabídnuta možnost rychlého, cenově dostupného mimosoudního řešení sporů, měly by členské státy stranám poskytnout možnost usilovat o alternativní řešení sporů, jak je nabízí samotný orgán pro rovné zacházení nebo jiný existující příslušný subjekt. V případě, že takový postup skončí bez vyřešení, nebo pokud některá ze stran výsledek odmítne, nemělo by se stranám bránit v jednání u soudu. Členské státy by měly vymežit podmínky postupu alternativního řešení sporů v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.
- (24) Pokud mají orgány pro rovné zacházení podezření na možné porušení zásady rovného zacházení stanovené směrnicemi 2006/54/ES a 2010/41/EU, měly by mít možnost provést šetření, zejména na základě stížnosti, nebo z vlastního podnětu.

- (25) Důkazy jsou klíčové pro určení, zda došlo k diskriminaci, a údajná oběť je často nemá v rukou. Orgány pro rovné zacházení by proto měly mít přístup k informacím potřebným k určení toho, zda k diskriminaci došlo, a spolupracovat s dalšími příslušnými subjekty, jež mohou zahrnovat příslušné veřejné služby, jako jsou inspektoráty práce nebo školství, a sociální partnery. Členské státy by měly v souladu s vnitrostátními pravidly a postupy vytvořit vhodný rámec pro výkon této pravomoci. Členské státy mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi pověřit prováděním šetření jiný příslušný orgán. Aby se zabránilo zdvojování postupů, měl by tento příslušný orgán po dokončení postupu šetření poskytnout orgánu pro rovné zacházení na jeho žádost informace o výsledcích šetření.
- (26) Na základě shromážděných důkazů by měly orgány pro rovné zacházení poskytnout své posouzení stížnosti. Členské státy by měly určit právní povahu tohoto posouzení, které může mít podobu nezávazného stanoviska nebo závazného rozhodnutí. V obou případech by měly být uvedeny důvody pro posouzení a případně by měla být uvedena opatření k nápravě jakýchkoli zjištěných porušení zásady rovného zacházení a k předcházení jejich dalšímu výskytu při současném zohlednění odlišné povahy stanovisek a rozhodnutí. Aby byla zajištěna účinnost práce orgánů pro rovné zacházení, měly by členské státy přijmout vhodné mechanismy pro následné kroky v návaznosti na stanoviska a pro výkon rozhodnutí.
- (27) Za účelem zvýšení povědomí o své práci a právních předpisech v oblasti rovnosti by orgány pro rovné zacházení měly mít možnost zveřejňovat alespoň shrnutí těch svých stanovisek a rozhodnutí, která považují za zvláště významná.

(28) Orgány pro rovné zacházení by měly mít právo jednat v soudních řízeních, aby přispěly k zajištění dodržování zásady rovného zacházení stanovené ve směrnicích 2006/54/ES a 2010/41/EU. Tato soudní řízení mohou probíhat u soudů nebo rovnocenných orgánů, které se zabývají otázkami rovného zacházení a diskriminace, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi. Vnitrostátní právní předpisy a zvyklosti o přípustnosti žalob, a zejména jakoukoli podmínku oprávněného zájmu, nelze uplatňovat způsobem, který by mohl narušit účinnost práva orgánů pro rovné zacházení jednat. Pravomoc provádět šetření a rozhodovat a právo jednat v soudním řízení, které tato směrnice přiznává orgánům pro rovné zacházení, usnadní praktické provádění stávajících ustanovení směrnice 2006/54/ES o důkazním břemenu a směrnic 2006/54/ES a 2010/41/EU o ochraně práv. Za podmínek stanovených v této směrnici budou moci orgány pro rovné zacházení předložit skutečnosti nasvědčující tomu, že došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci, čímž budou splněny podmínky stanovené v článku 19 směrnice 2006/54/ES. Podpora poskytovaná orgány pro rovné zacházení tudíž obětem usnadní přístup ke spravedlnosti. Orgány pro rovné zacházení mohou vybírat případy, které se rozhodnou řešit v soudních řízeních, a přispívat tak ke správnému výkladu a uplatňování právních předpisů o rovném zacházení.

(28a) Mají-li orgány pro rovné zacházení pravomoc přijímat závazná rozhodnutí, měly by být zmocněny vystupovat jako účastník řízení o výkonu nebo soudním přezkumu těchto rozhodnutí. Orgány pro rovné zacházení by měly také mít možnost předkládat soudům připomínky, například tím, že poskytnou své znalecké posudky, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.

(28b) Právo orgánů pro rovné zacházení jednat v soudním řízení může mít v různých vnitrostátních právních rámcích různé formy. Členské státy by proto měly v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi zvolit jedno nebo více z těchto opatření: jednání jménem jedné nebo více obětí nebo na podporu jedné nebo více obětí nebo zahájení soudního řízení vlastním jménem.

- (29) Orgány pro rovné zacházení mohou případně se souhlasem obětí jednat jejich jménem nebo na jejich podporu, čímž jim umožňují přístup ke spravedlnosti tam, kde oběti často odrazují procesní a finanční překážky nebo strach z viktimizace. Při jednání jménem jedné nebo více obětí zastupují orgány pro rovné zacházení oběti před soudem. Při jednání na podporu jedné nebo více obětí se orgány pro rovné zacházení účastní soudního řízení zahájeného oběťmi na podporu nároku.
- (30) Proti některým případům diskriminace je obtížné bojovat, protože neexistuje stěžovatel, který by se případem sám zabýval. V rozsudku ve věci C-54/07 (*Feryn*)²³, kterou inicioval orgán pro rovné zacházení svým jménem, Soudní dvůr potvrdil, že diskriminaci lze prokázat i v případě, že neexistuje identifikovaná oběť. V zájmu boje proti diskriminaci ve veřejném zájmu mohou proto členské státy rovněž stanovit, že orgány pro rovné zacházení by měly mít možnost jednat vlastním jménem v určitých případech diskriminace, například z důvodu jejich četnosti nebo závažnosti nebo potřeby právního vyjasnění, přičemž každý z těchto aspektů může znamenat, že diskriminace má strukturální nebo systematickou povahu. Členské státy mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi stanovit, že v takových případech diskriminace je třeba, aby byla jako odpůrce určena určitá osoba nebo subjekt.
- (31)
- (32)
- (33) Aby bylo zajištěno dodržování práv jednotlivců, měly by členské státy vymezit pravomoci orgánů pro rovné zacházení vhodnými procesními zárukami a zajistit, aby byly náležitě chráněny klíčové zásady, jako je právo na obhajobu a právo na soudní přezkum závazných rozhodnutí. Důležitým způsobem, jak podpořit oznamování případů diskriminace, je například to, že členské státy mohou nabízet důvěrnost svědkům a oznamovatelům.

²³ Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. července 2008 ve věci *Feryn* (C-54/07, ECLI:EU:C:2008:397).

- (34) Ustanovení o právu orgánů pro rovné zacházení jednat v soudním řízení nemění práva obětí a sdružení, organizací nebo jiných právnických osob prosazujících práva obětí, které mají v souladu s kritérii stanovenými vnitrostátním právem oprávněný zájem na zajištění dodržování směrnic 2006/54/ES a 2010/41/ES, jak je stanoveno v uvedených směrnicích, a to i v případech, kdy se tyto účastníci soudních nebo správních řízení.
- (35) Účinnost práce orgánů pro rovné zacházení závisí také na tom, zda mají skupiny ohrožené diskriminací plný přístup k jejich službám. V průzkumu, který provedla Agentura Evropské unie pro základní práva²⁴, 71 % příslušníků etnických nebo přistěhovaleckých menšin uvedlo, že neví o žádné organizaci, která by nabízela podporu nebo poradenství obětem diskriminace. Klíčovým krokem na podporu tohoto přístupu je, aby členské státy zajistily, že lidé budou znát svá práva a budou vědět o existenci orgánů pro rovné zacházení a o službách, které nabízejí. To je důležité zejména pro znevýhodněné skupiny a skupiny, které mohou mít ztížený přístup k těmto informacím, například kvůli svému nejistému ekonomickému postavení, věku, zdravotnímu postižení, gramotnosti, státní příslušnosti nebo statusu z hlediska pobytu či kvůli nedostatečnému přístupu k online nástrojům.
- (36) Měl by být zaručen rovný přístup ke službám a publikacím orgánů pro rovné zacházení pro všechny. Za tímto účelem by měly být zjištěny a odstraněny potenciální překážky v přístupu ke službám orgánů pro rovné zacházení. Služby by měly být pro stěžovatele bezplatné. Aniž je dotčena autonomie regionálních a místních orgánů, měly by členské státy rovněž zajistit, aby byly služby orgánů pro rovné zacházení dostupné všem potenciálním obětem na celém jejich území, například zřízením místních kanceláří včetně mobilních, využíváním komunikačních nástrojů, pořádáním místních kampaní, spoluprací s místními delegáty nebo organizacemi občanské společnosti nebo prostřednictvím smluvních poskytovatelů služeb.

²⁴ Průzkum Agentury Evropské unie pro základní práva EU-MIDIS II.

- (37) Aby byl zaručen přístup osob se zdravotním postižením ke všem službám a činnostem orgánů pro rovné zacházení, je nezbytné zajistit přístupnost v souladu s požadavky stanovenými ve směrnici (EU) 2019/882²⁵ a zajistit přiměřenou úpravu v souladu s Úmluvou Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením přijatou dne 13. prosince 2006. Orgány pro rovné zacházení by proto měly zajistit fyzickou a digitální²⁶ přístupnost tím, že budou předcházet překážkám, s nimiž se osoby se zdravotním postižením mohou setkat při přístupu k službám a informacím orgánů pro rovné zacházení, a budou tyto překážky odstraňovat, a měly by zajistit přiměřenou úpravu, přičemž pokud to konkrétní případ vyžaduje, provedou nezbytné a odpovídající změny a úpravy.
- (38) Umožnění pravidelné a dlouhodobé koordinace a spolupráce orgánů pro rovné zacházení na různých úrovních je klíčové pro vzájemné učení, soudržnost a důslednost a může rozšířit dosah a dopad jejich práce. Orgány pro rovné zacházení by měly v rámci svých příslušných oblastí působnosti spolupracovat s dalšími orgány pro rovné zacházení v témže členském státě a s veřejnými a soukromými subjekty na místní, regionální, celostátní, unijní i mezinárodní úrovni, jako jsou sítě orgánů pro rovné zacházení na úrovni EU, organizace občanské společnosti, orgány pro ochranu údajů, sociální partneři, inspektoráty práce a školství, donucovací orgány, agentury odpovědné na vnitrostátní úrovni za ochranu lidských práv, národní statistické úřady, orgány spravující fondy Unie, národní kontaktní místa pro Romy, spotřebitelské subjekty a vnitrostátní nezávislé mechanismy pro prosazování, ochranu a monitorování Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením.

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb, Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70.

²⁶ Viz směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru (Úř. věst. L 327, 2.12.2016, s. 1) a související prováděcí rozhodnutí.

- (39) Orgány pro rovné zacházení nemohou zastávat svou úlohu odborníků na rovné zacházení, pokud nejsou v dostatečném předstihu konzultovány v procesu tvorby politik v otázkách souvisejících s právy a povinnostmi vyplývajícími ze směrnic 2006/54/ES a 2010/41/EU. Členské státy by proto měly zavést postupy, aby zajistily včasnou konzultaci, a měly by rovněž orgánům pro rovné zacházení umožnit vydávat doporučení, považují-li to orgány pro rovné zacházení za nezbytné, a včas je zveřejňovat, tak aby je bylo možné zohlednit.
- (40) Údaje o rovném zacházení jsou zásadní pro zvyšování povědomí, zvyšování citlivosti lidí, kvantifikaci diskriminace, prokazování průběžných trendů, prokazování existence diskriminace, hodnocení provádění právních předpisů o rovnosti, prokazování potřeby pozitivních opatření a přispívání k tvorbě politiky založené na důkazech²⁷. Orgány pro rovné zacházení mohou přispívat k rozvoji údajů o rovném zacházení pro tyto účely, například pořádáním kulatých stolů sdružujících všechny příslušné subjekty. Orgány pro rovné zacházení by rovněž měly shromažďovat a analyzovat údaje o svých vlastních činnostech nebo provádět průzkumy a v souladu s vnitrostátními právními předpisy by měly mít přístup ke statistikám týkajícím se práv a povinností vyplývajících ze směrnic 2006/54/ES a 2010/41/EU a možnost je využívat. Osobní údaje shromážděné orgánem pro rovné zacházení by měly být anonymizovány, nebo pokud to není možné, pseudonymizovány.
- (40a) Orgány pro rovné zacházení by měly přijmout pracovní program, který stanoví jejich priority a budoucí činnosti, což jim umožní zajistit soudržnost různých oblastí jejich činnosti a řešit systémové problémy diskriminace, které spadají do jejich mandátu, v rámci dlouhodobého akčního plánu.
- (41) Orgány pro rovné zacházení by měly kromě výroční zprávy o své činnosti pravidelně zveřejňovat zprávu obsahující celkové hodnocení situace v oblasti diskriminace, která v členských státech spadá do jejich mandátu, jakož i další zprávy týkající se diskriminace.

²⁷ Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o uplatňování směrnice Rady 2000/43/ES, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ („směrnice o rasové rovnosti“), a směrnice Rady 2000/78/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání („směrnice o rovnosti v zaměstnání“), SWD(2021) 63 final.

- (42)
- (43) Za účelem zajištění jednotných podmínek pro plnění oznamovací povinnosti členských států podle čl. 16 odst. 2, pokud jde o fungování orgánů pro rovné zacházení určených podle této směrnice, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení seznamu příslušných ukazatelů, na jejichž základě by měly být shromažďovány údaje. Tyto ukazatele by neměly sloužit k určování pořadí nebo k vydávání konkrétních doporučení určených jednotlivým členským státům.
- (43a) Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁸.
- (44) Tato směrnice stanoví minimální požadavky a umožňuje tak členským státům zavést nebo zachovat příznivější ustanovení. Provádění této směrnice by nemělo sloužit k ospravedlnění jakéhokoli zhoršení situace, která již v jednotlivých členských státech existuje.
- (44a) Veškeré zpracování osobních údajů orgány pro rovné zacházení podle této směrnice by mělo být prováděno v plném souladu s nařízením (EU) 2016/679. Členské státy by měly zajistit, aby úkoly orgánů pro rovné zacházení byly jasně stanoveny v právních předpisech v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) 2016/679 ve spojení s čl. 6 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení. Orgány pro rovné zacházení by měly zpracovávat osobní údaje pouze v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů podle této směrnice, jejímž cílem je prosazovat základní práva a povinnosti vyplývající ze směrnic 2006/54/ES a 2010/41/EU. Fyzické osoby, jejichž osobní údaje jsou zpracovávány, by měly být informovány o právech, která jakožto subjekty údajů mají, včetně opravných prostředků, které mají k dispozici na vnitrostátní úrovni.

²⁸ Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (44b) Pokud plnění úkolů orgánů pro rovné zacházení vyžaduje zpracování zvláštních kategorií osobních údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, měly by členské státy rovněž zajistit, aby vnitrostátní právo dodržovalo podstatu práva na ochranu údajů a poskytovalo vhodné a konkrétní záruky pro ochranu základních práv a zájmů subjektu údajů v souladu s čl. 9 odst. 2 písm. g) nařízení (EU) 2016/679. Tyto záruky by měly zahrnovat například interní politiky a opatření k zajištění minimalizace údajů, mimo jiné prostřednictvím anonymizace osobních údajů, je-li to možné; používání pseudonymizace a šifrování osobních údajů; zabránění neoprávněnému přístupu k osobním údajům a jejich přenosu a zajištění toho, aby osobní údaje nebyly zpracovávány déle, než je nezbytné pro účely, pro které jsou zpracovávány.
- (45) Tato směrnice navazuje na pravidla stanovená ve směrnicích 2006/54/ES a 2010/41/EU a zavádí zpřísněné normy pro fungování orgánů pro rovné zacházení. Předchozí ustanovení o orgánech pro rovné zacházení v článku 20 směrnice 2006/54/ES a článku 11 směrnice 2010/41/EU by proto měla být zrušena.
- (46) Cílem této směrnice je zajistit fungování orgánů pro rovné zacházení v souladu s minimálními normami za účelem zlepšení jejich účinnosti a zaručení jejich nezávislosti, aby se posílilo uplatňování zásady rovného zacházení. Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a mělo by jich tudíž být dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice, která se omezuje na stanovení minimálních norem, rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (47)
- (48)
- (49) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 a dne 2. února 2023 vydal své stanovisko.

Článek 1

Účel, předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví minimální požadavky na fungování orgánů pro rovné zacházení s cílem zlepšit jejich účinnost a zaručit jejich nezávislost, aby se posílilo uplatňování zásady rovného zacházení, jak vyplývá ze směrnic 2006/54/ES a 2010/41/EU.
2. Povinnosti uložené členským státům a úkoly orgánů pro rovné zacházení podle této směrnice pokrývají práva a povinnosti vyplývající ze směrnic 2006/54/ES a 2010/41/EU.
- 2a. Touto směrnicí nejsou dotčena konkrétnější ustanovení obsažená ve směrnici (EU) 2023/970.

Článek 2

Určení orgánů pro rovné zacházení

1. Členské státy určí jeden nebo více orgánů (dále jen „orgány pro rovné zacházení“), které budou vykonávat pravomoci stanovené touto směrnicí.
2. Touto směrnicí nejsou dotčeny pravomoci inspektorátů práce nebo jiných donucovacích orgánů, jakož i sociálních partnerů.

Článek 3

Nezávislost

1. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby orgány pro rovné zacházení byly při plnění svých úkolů a výkonu svých pravomocí nezávislé a nepodléhaly vnějším vlivům, zejména pokud jde o jejich vnitřní strukturu, odpovědnost, personální obsazení, organizační záležitosti a řízení finančních zdrojů.

2. Členské státy stanoví transparentní postupy týkající se výběru, jmenování, odvolání a možného střetu zájmů zaměstnanců orgánů pro rovné zacházení, kteří zastávají rozhodovací nebo řídicí funkce, a případně členů správní rady, aby byla zaručena jejich způsobilost a nezávislost.
3. Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení zřídily vnitřní strukturu, která zaručí nezávislý a případně nestranný výkon jejich pravomocí.
4. Členské státy zajistí, aby vnitřní struktura orgánů s více mandáty zaručovala účinný výkon mandátu v oblasti rovnosti.

Článek 4

Zdroje

1. Členské státy v souladu se svými vnitrostátními rozpočtovými postupy zajistí, aby každý orgán pro rovné zacházení měl k dispozici lidské, technické a finanční zdroje nezbytné k plnění svých úkolů a k účinnému výkonu svých pravomocí, pokud jde o důvody a oblasti, na které se vztahují směrnice 2006/54/ES a 2010/41/EU, včetně případů, kdy jsou orgány pro rovné zacházení součástí orgánu s více mandáty.
- 2.

Článek 5

Prevence, podpora a zvyšování povědomí

1. Členské státy přijmou vhodná opatření, jako jsou strategie, s cílem zvýšit povědomí obecné populace na celém svém území, se zvláštním zřetelem na jednotlivce a skupiny ohrožené diskriminací, o právech podle směrnic 2006/54/ES a 2010/41/EU a o existenci orgánů pro rovné zacházení a jejich službách.

2. Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení měly pravomoc provádět činnosti zaměřené na předcházení diskriminaci a podporu rovného zacházení.
3. Členské státy a orgány pro rovné zacházení zohlední vhodné komunikační nástroje a formáty pro každou cílovou skupinu. Zaměří se zejména na skupiny, které mohou mít ztížený přístup k informacím, například kvůli svému nejistému ekonomickému postavení, věku, zdravotnímu postižení, gramotnosti, státní příslušnosti nebo statusu z hlediska pobytu či kvůli nedostatečnému přístupu k online nástrojům.

Článek 6

Pomoc obětem

1. Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení byly schopny poskytovat údajným obětem pomoc uvedenou v odstavcích 2 až 4.
2. Orgány pro rovné zacházení jsou schopny přijímat stížnosti na diskriminaci.
3. Orgány pro rovné zacházení poskytují údajným obětem pomoc, přičemž je nejprve informují o právním rámci, včetně poradenství zaměřeného na jejich konkrétní situaci, o službách nabízených orgánem pro rovné zacházení a souvisejících procesních aspektech, jakož i o dostupných prostředcích nápravy, včetně možnosti podat žalobu k soudu.

Orgány pro rovné zacházení rovněž informují údajné oběti o platných pravidlech důvěrnosti, o ochraně osobních údajů a o možnostech získat psychologickou nebo jinou příslušnou podporu od dalších orgánů nebo organizací.

4. Orgány pro rovné zacházení informují stěžovatele v přiměřené lhůtě o tom, zda bude stížnost uzavřena, nebo zda existují důvody se jí dále zabývat.

Článek 7

Alternativní řešení sporů

Orgány pro rovné zacházení jsou schopny nabídnout stranám možnost usilovat o alternativní řešení jejich sporu. Tento proces může vést sám orgán pro rovné zacházení nebo jiný příslušný subjekt v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi, přičemž v takovém případě může orgán pro rovné zacházení tomuto subjektu předložit připomínky. Je-li tento proces ukončen, aniž by byl spor vyřešen, nevylučuje to právo jednat u soudu.

Článek 8

Šetření

1. Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení měly pravomoc provádět šetření ohledně toho, zda nedošlo k porušení zásady rovného zacházení stanovené ve směrnicih 2006/54/ES a 2010/41/EU.
2. Členské státy stanoví rámec pro provádění šetření, který umožní orgánům pro rovné zacházení provádět zjišťování skutečností. Tento rámec zejména poskytuje orgánům pro rovné zacházení účinná práva na přístup k informacím a dokumentům, které jsou nezbytné pro zjištění, zda došlo k diskriminaci. Rovněž za tímto účelem stanoví vhodné mechanismy pro spolupráci orgánů pro rovné zacházení s příslušnými veřejnými subjekty.
- 3.
4. Členské státy mohou rovněž svěřit pravomoci uvedené v odstavcích 1 a 2 jinému příslušnému subjektu v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi. Jakmile tento příslušný orgán své šetření ukončí, poskytne orgánu pro rovné zacházení na jeho žádost informace o výsledcích šetření.

Článek 8a

Stanoviska a rozhodnutí

1. Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení měly pravomoc zdokumentovat své posouzení případu, včetně zjištění skutečností a odůvodněného závěru o existenci diskriminace. Členské státy určí, zda se tak má stát prostřednictvím nezávazných stanovisek nebo prostřednictvím závazných rozhodnutí.
2. Nezávazná stanoviska i závazná rozhodnutí v příslušných případech obsahují konkrétní opatření k nápravě zjištěných porušení zásady rovného zacházení a k zabránění jejich dalšímu výskytu. Členské státy zavedou vhodné mechanismy pro následné kroky v návaznosti na nezávazná stanoviska, jako je povinnost zpětné vazby, a pro výkon závazných rozhodnutí.
3. Orgány pro rovné zacházení zveřejňují alespoň shrnutí těch svých stanovisek a rozhodnutí, která považují za zvláště významná.

Článek 9

Soudní spory

1. Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení měly právo jednat v soudním řízení v občanskoprávních a správněprávních věcech týkajících se provádění zásady rovného zacházení, jak je stanovena ve směrniciích 2006/54/ES a 2010/41/EU, v souladu s odstavci 2 až 5 a v souladu s vnitrostátními předpisy a zvyklostmi o přípustnosti žalob včetně jakýchkoli pravidel, která vyžadují souhlas údajné oběti.
2. Právo orgánu pro rovné zacházení jednat v soudním řízení zahrnuje právo předkládat soudu připomínky v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.
 - a)
 - b)
 - c)

- 2a. Právo orgánu pro rovné zacházení jednat v soudním řízení rovněž zahrnuje alespoň jedno z těchto práv:
- a) právo zahájit řízení jménem jedné nebo více obětí,
 - b) právo účastnit se řízení na podporu jedné nebo více obětí nebo
 - c) právo zahájit soudní řízení vlastním jménem za účelem ochrany veřejného zájmu.
- 2b. Právo orgánu pro rovné zacházení jednat v soudním řízení zahrnuje právo vystupovat jako účastník řízení o výkonu nebo soudním přezkumu závazných rozhodnutí, pokud jsou orgány pro rovné zacházení oprávněny přijímat taková rozhodnutí podle článku 8a.
- 3.
- 4.
5. členské státy mohou stanovit, že žádná šetření podle čl. 8 odst. 2 a článku 8a nebudou zahájena nebo pokračovat v době, kdy probíhá soudní řízení v téže věci.

Článek 10

Procesní záruky

Členské státy zajistí, aby v řízeních uvedených v člancích 6, 7, 8, 8a a 9 byla chráněna práva na obhajobu zúčastněných fyzických a právnických osob. Závazná rozhodnutí uvedená v článku 8a podléhají soudnímu přezkumu v souladu s vnitrostátním právem.

Článek 11

Rovný přístup

1. Členské státy zaručí rovný přístup ke službám a publikacím orgánů pro rovné zacházení pro všechny.
 - 1a. Orgány pro rovné zacházení zaručí, že neexistují žádné překážky bránící podávání stížností, například tím, že jsou schopny přijímat stížnosti ústně, písemně a online.
2. Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení poskytovaly své služby stěžovatelům bezplatně na celém svém území, včetně venkovských a odlehlých oblastí.

Článek 11a

Přístupnost a přiměřené úpravy pro osoby se zdravotním postižením

Členské státy zajistí přístupnost a přiměřenou úpravu pro osoby se zdravotním postižením, aby jim zaručily rovný přístup ke všem službám a činnostem orgánů pro rovné zacházení, včetně pomoci obětem, vyřizování stížností, alternativního řešení sporů, informací a publikací, jakož i preventivním, propagačním a osvětovým činnostem.

Článek 12

Spolupráce

Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení měly vhodné mechanismy pro spolupráci v rámci svých příslušných oblastí působnosti s jinými orgány pro rovné zacházení v témže členském státě a s příslušnými veřejnými a soukromými subjekty, včetně inspektorátů práce, sociálních partnerů a organizací občanské společnosti, na celostátní, regionální i místní úrovni, jakož i v jiných členských státech a na úrovni Unie a na mezinárodní úrovni.

Článek 13

Konzultace

Členské státy zavedou postupy, které zajistí, aby vláda a příslušné veřejné orgány konzultovaly s orgány pro rovné zacházení právní předpisy, politiku, postupy a programy týkající se práv a povinností vyplývajících ze směrnic 2006/54/ES a 2010/41/EU.

Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení měly právo vydávat doporučení k těmto otázkám, zveřejňovat je a vyžadovat, aby v návaznosti na jejich doporučení byla přijata opatření.

Článek 14

Shromažďování údajů a přístup k údajům o rovném zacházení

1. Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení shromažďovaly údaje o své činnosti za účelem vypracování zpráv uvedených v čl. 15 písm. b) a c).
2. Shromážděné údaje se člení podle důvodů a oblastí, na které se vztahují směrnice 2006/54/ES a 2010/41/EU, a v souladu s ukazateli uvedenými v článku 16. Shromážděné osobní údaje jsou anonymizovány, nebo pokud to není možné, jsou pseudonymizovány.
3. Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení měly v souladu s vnitrostátními právními předpisy přístup ke statistikám týkajícím se práv a povinností vyplývajících ze směrnic 2006/54/ES a 2010/41/EU, pokud tyto statistiky považují za nezbytné pro celkové posouzení situace v oblasti diskriminace v členském státě a pro vypracování zpráv podle čl. 15 písm. c).

4. Členské státy umožní orgánům pro rovné zacházení, aby veřejným a soukromým subjektům, včetně orgánů veřejné moci, sociálních partnerů, podniků a organizací občanské společnosti, doporučily, které údaje mají být v souvislosti s právy a povinnostmi vyplývajícími ze směrnice 2006/54/ES a 2010/41/EU shromažďovány. Členské státy mohou rovněž orgánům pro rovné zacházení umožnit, aby při shromažďování údajů o rovném zacházení hrály koordinační úlohu.
5. Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení mohly provádět nezávislé průzkumy týkající se diskriminace.

Článek 15

Zprávy a strategické plánování

Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení:

- a) přijaly pracovní program, který stanoví jejich priority a budoucí činnosti;
- b) vypracovaly a zpřístupnily veřejnosti výroční zprávu o činnosti, včetně ročního rozpočtu, personálního a finančního výkaznictví;
- c) nejméně jednou za čtyři roky zveřejnily jednu nebo více zpráv s doporučeními o stavu rovného zacházení a diskriminace, včetně možných strukturálních problémů, ve svém členském státě.

Monitorování a podávání zpráv

1. Do [24 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost] stanoví Komise prostřednictvím prováděcího aktu seznam společných ukazatelů týkajících se fungování orgánů pro rovné zacházení určených podle této směrnice. Při přípravě ukazatelů může Komise požádat o radu Agenturu Evropské unie pro základní práva, Evropský institut pro rovnost žen a mužů a síť orgánů pro rovné zacházení na úrovni EU. Tyto ukazatele se týkají zdrojů, nezávislého fungování a účelnosti orgánů pro rovné zacházení, jakož i rozvoje jejich mandátu, pravomocí nebo struktury a zajišťují porovnatelnost, objektivitu a spolehlivost údajů shromažďovaných na vnitrostátní úrovni. Tyto ukazatele neslouží k určování pořadí nebo k vydávání konkrétních doporučení jednotlivým členským státům.

Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 18a odst. 2.

2. Do [7 let ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté každých pět let poskytnou členské státy Komisi veškeré příslušné informace týkající se uplatňování této směrnice. Tyto informace zahrnují alespoň údaje o fungování orgánů pro rovné zacházení a zohledňují zprávy vypracované orgány pro rovné zacházení podle čl. 15 písm. b) a c).
3. Komise vypracuje zprávu o uplatňování a praktických účincích této směrnice na základě informací uvedených v odstavci 2 a dalších příslušných údajů shromážděných na vnitrostátní úrovni a na úrovni Unie, zejména od sítě orgánů pro rovné zacházení na úrovni EU a dalších zúčastněných stran, Agenturou Evropské unie pro základní práva a Evropským institutem pro rovnost žen a mužů.

Článek 17

Minimální požadavky

1. Členské státy mohou zavést nebo zachovat ustanovení, která jsou příznivější než minimální požadavky stanovené v této směrnici.
2. Provádění této směrnice není za žádných okolností důvodem ke snížení úrovně ochrany proti diskriminaci, kterou členské státy již poskytují v záležitostech, na něž se vztahují směrnice 2006/54/ES a 2010/41/EU.

Článek 18

Zpracovávání osobních údajů

1. Členské státy zajistí, aby orgány pro rovné zacházení mohly shromažďovat a zpracovávat osobní údaje pouze tehdy, je-li to nezbytné pro plnění úkolů podle této směrnice.
2. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány pro rovné zacházení zpracovávají zvláštní kategorie osobních údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, byly poskytnuty vhodné a konkrétní záruky pro ochranu základních práv a zájmů subjektu údajů.

Článek 18a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 19

Zrušené články ve směrnících 2006/54/ES a 2010/41/EU

Článek 20 směrnice 2006/54/ES a článek 11 směrnice 2010/41/EU se zrušují. Odkazy na orgány pro podporu rovného zacházení uvedené ve zmíněných člancích se považují za odkazy na orgány pro rovné zacházení uvedené v článku 2 této směrnice.

Článek 20

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [36 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 19 se použije ode dne [datum uvedené v čl. 20 odst. 1].

Článek 22

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*
